

Boska Wola Mocy. Nietzschego uwikłanie w metafizyczność i źródłowość

W wystąpieniu chciałbym przyjrzeć się woli mocy w perspektywie jej metafizycznie rozumianej boskości. Nietzsche, pomimo krytyki idei Boga, sam nie ustrzegł się podobnej absolutyzacji. Właściwości i rolę absolutu otrzymała w jego filozofii idea woli mocy. W koncepcji Nietzschego mamy do czynienia z absolutem o zupełnie niespotykanym dotąd charakterze. Główna różnica polega na radykalnej immanencji świata. Staje się to zrozumiałe, kiedy zdamy sobie sprawę ze specyficznych założeń filozofa, czy to w warstwie metafizycznej, w ramach której Nietzsche z rozmysłem unikał wszelkiej transcendencji w wyjaśnianiu, czy w epistemologicznej, w której wystrzegał się schematyzacji i obiektywności. Przyczyny tego stanu szukać zamierzam w uporczywym nastawieniu metafizycznym Nietzschego, także jego nieustępliwych poszukiwaniach źródłowości, które zaowocować musiały stworzeniem inaczej rozumianej idei o roli i cechach transcendencji.

Oddzielnym elementem będzie podkreślenie wpływu i roli Heraklita oraz jego specyficznemu rozumianemu wariabilizmu – w którym założenia wariabilistyczne dają się pogodzić z umiarkowanym monoteizmem – na kształtowanie się myśli Nietzschego.